

ENERGITILSYNET

E.ON Produktion Danmark A/S
Nørrelundvej 10
2730 Herlev

25. august 2010
Sag 4/0920-0200-0275
/ HRJ
Deres ref.:
Jan Blicher

E.ON Produktion Danmark A/S - afgørelse om anlægsværdierne m.v. efter varmforsyningsloven vedr. anlæg overtaget fra NESAs

På sit møde den 22. juni 2009 behandlede Energitilsynet undersøgelsen af E.ONs prisfastsættelse, herunder sammenhængen mellem anlægsværdier, afskrivninger og finansieringsomkostninger.

Nærværende afgørelse vedrører anlægsværdier, afskrivninger og finansieringsomkostninger i priserne for fjernvarmen fra de anlæg, som E.ON Produktion Danmark A/S (herefter E.ON Produktion) overtog fra NESAs.

Afgørelser om anlægsværdier, afskrivninger og finansieringsomkostninger i priserne for fjernvarmen fra E.ON Produktions anlæg i Ørslev-Terslev, Lendemarke og Præstø træffes senere.

På baggrund af Energitilsynets tilkendegivelse af 22. juni 2009 skal Energitilsynets sekretariat med de begrundelser, der fremgår af tilkendegivelsen af 22. juni 2009 og Energitilsynets sekretariats tilkendegivelse af 8. april 2010, samt udkast til afgørelse af 29. april 2010, herunder proces om forhandling, sagsfremstilling, lovgrundlag og vurdering, meddele følgende:

Afgørelse

Energitilsynets sekretariat har på det foreliggende grundlag ikke yderligere bemærkninger til det samlede afskrivningsgrundlag, som E.ON Produktion Danmark A/S overtog fra NESAs i 2005, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2.

Med hensyn til afskrivninger af anlægssummerne er det sekretariatets vurdering på det foreliggende grundlag, at afskrivningerne sker i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 20, stk. 2, samt bekendtgørelsen herom.

Men sekretariatet kan konstatere, at anlægsfinansieringen er mindre end anlægsværdierne efter varmforsyningsloven, og at der som følge heraf oparbejdes kapitaldannelse, når hele anlægskontoen bliver afskrevet i

ENERGITILSYNET
sekretariatsbetjenes af
KONKURRENCE- og
FORBRUGERSTYRELSEN
Centrene for Energi
Nyropsgade 30
1780 København V
Tlf. 72 26 80 70
Fax 33 18 14 27
CVR-nr. 64 96 46 15
et@dera.dk
www.energitilsynet.dk

fjernvarmepriserne. Forudsat at kapitaldannelsen forbliver i hvile-i-sig-selv regnskabet og alene anvendes til formål, der efter varmforsyningsloven er lovlige, er varmforsyningsloven efter sekretariatets vurdering ikke til hinder herfor.

Med hensyn til renteudgifter i fjernvarmepriserne finder sekretariatet, at det er i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, at E.ON Produktion Danmark A/S i 2006 og 2007 beregnede sig renteudgifter på primoanlægssaldi, i stedet for at udgiftsføre de faktiske renteudgifter på selskabets rentebærende gæld.

Sekretariatet konstaterer, at summen af indregnede renteudgifter og afskrivninger i fjernvarmepriserne i perioden 2006-2008 med fradrag af renteudgifter på rentebærende gæld og afdrag på gælden praktisk taget svarer til summen af anlægstilgange i samme periode.

I medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, pålægger Energitilsynets sekretariat derfor E.ON Produktion Danmark A/S at nedskrive den prismæssige anlægssaldo på samme måde, som varmforsyningsloven foreskriver, at henlæggelser skal, så indregnede henlæggelser i varmepriserne fragår anlægssaldoen på anlæggets idriftsættelsestidspunkt. Det beløb, som anlægssaldoen skal nedskrives med svarer til anlægstilgangene i perioden 2006-2008, det vil sig med et beløb på 32.886.003 kr.

Endelig er det sekretariatets vurdering, at spørgsmålet om hvorfor finansieringsomkostningerne er stigende, ikke længere har relevans for perioden 2006-2008 af ovennævnte grunde. Sekretariatet aftalte med E.ON den 3. november 2009, at spørgsmålet om renten ville blive taget op i forbindelse med Energitilsynets samlede undersøgelse af omkostningernes rimelighed. Denne del af tilsynets undersøgelse af E.ONs prisfastsættelse sker senere. Afgørelse om renteudgifterne i 2009 fjernvarmepriserne og frem vil blive truffet i den del af den samlede sag.

Klagevejledning

Afgørelsen kan påklages til Energiklagenævnet inden fire uger fra modtagelsen af dette brev. Energiklagenævnets adresse er Frederiksborggade 15, 1360 København K.

Forretningsorden for Energiklagenævnet kan ses Energiklagenævnets hjemmeside www.ekn.dk.

Opmærksomheden henledes på, at afgørelsen skal følges, selv om den bliver indbragt for Energiklagenævnet. Energitilsynets sekretariat deltager gerne i et eventuelt møde med repræsentanter fra E.ON Produktion Danmark A/S om, hvordan selskabet efterlever afgørelsen.

Uddybning

På sit møde den 22. juni 2009 behandlede Energitilsynet undersøgelsen af E.ONs prisfastsættelse. I undersøgelsen indgik spørgsmålet om, hvilken sammenhæng der var mellem lån og afskrivninger og finansieringsomkostninger i priserne for fjernvarmen fra E.ON Produktions anlæg.

Energitilsynet bemyndigede Energitilsynets sekretariat til at foretage yderligere undersøgelser vedrørende sammenhængen mellem lånene og afskrivningerne og finansieringsomkostningerne i varmepriserne hos E.ON Produktion.

Sekretariatets tilkendegivelse i sagen blev sendt til E.ON Produktion ved e-mail og brev den 8. april 2010. Ved brev af 21. april 2010 modtog Energitilsynet E.ON Produktions bemærkninger til tilkendegivelsen.

E.ON Produktions bemærkninger og Energitilsynets sekretariats kommentarer til bemærkningerne indgik i udkast til afgørelsen af 29. april 2010. Tilkendegivelsens bemærkninger og kommentarer er ikke gengivet i nærværende afgørelse. Men de indgår fortsat som en integreret del af den samlede sag og afgørelse, fordi der i E.ON Produktions høringsvar til nærværende afgørelse er en række gentagelser fra selskabets bemærkninger til tilkendegivelsen.

I nærværende afgørelse er E.ON Produktion som part i overensstemmelse med forvaltningslovens § 19 forud for den samlede E.ON sags forelæggelse for Energitilsynet den 22. juni 2009 blevet hørt om sagens faktiske omstændigheder. Efterfølgende har E.ON Produktion som anført indledningsvis fået forelagt Energitilsynets sekretariats tilkendegivelse af 8. april 2010 om anlægsværdierne m.v. til udtalelse.

Endelig blev nærværende afgørelse om anlægsværdierne m.v. i udkast af 29. april 2010 sendt i høring samme dato med svarfrist 18. juni 2010. Sekretariatet modtog høringsvaret pr. e-mail den 18. juni 2010 i brev dateret den 17. juni 2010. Herudover har sekretariatet den 11. maj 2010 holdt et møde med E.ON Produktion om sagen.

Energitilsynets sekretariat forstår høringsvaret således, at E.ON Produktion ikke ønsker at indlede en forhandling om, hvordan de urimelige forhold kan bringes til ophør. E.ON Produktion har heller ikke i det skriftlige forhandlingsforløb fremkommet med argumenter efter varmforsyningsloven for, at der i alle eller i nogle af selskabets anlægsforhold vedrørende tidligere NESA anlæg foreligger sådanne særlige omstændigheder, som kan begrunde, at priserne for fjernvarmen fra anlæggene, og derfor også omkostningerne og indtægterne fra varmeleveringen, ikke er omfattet af reguleringen i varmforsyningslovens prisbestemmelser.

Prisbestemmelserne indebærer, at E.ON Produktion som kollektivt varmforsyningsanlæg skal anmelde priser og grundlaget for priserne blandt

mere til Energitilsynet. Det regnskabsmæssige grundlag, som Energitilsynet træffer afgørelse på efter varmforsyningsloven, er de anmeldte priser, budgetter og priseftervisninger til Energitilsynet, samt nødvendig supplerende information. Da nærværende afgørelse vedrører E.ON Produktions prisfastsættelse for fjernvarmen, er det E.ON Produktions anmeldelser til Energitilsynet, der er det regnskabsmæssige grundlag for afgørelsen. E.ON Produktion har ikke i forhandlingsforløbet - og heller ikke i selskabets høringssvar af 17. juni 2010 - meddelt, at anmeldelserne er fejlbehæftede og har foretaget nye anmeldelser.

På den baggrund har forhandling i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, ikke tilført sagen yderligere.

Energitilsynets sekretariats generelle bemærkninger til høringssvaret

E.ON Produktions høringssvar af 17. juni 2010 centrerer sig om løsningen af den såkaldte kapital sag på elområdet, jf. nedenfor.

Kapitalsagens løsning betød, at der i elforsyningsloven ikke længere var bunden kapital. Den bundne kapital var den del af elselskabernes samlede kapital, som ved elreformen skulle komme elforbrugerne til gode.

Spørgsmålet er, om E.ON Produktions høringssvar har betydning for retningen af nærværende afgørelse i forhold til udkastet til afgørelsen af 29. april 2010.

Før kapital sagens løsning havde NESAs anvendt elmæssige henlæggelser til finansiering af de kraftvarmeanlæg, som E.ON overtog efter, at kapital sagens var løst. Elkunderne havde i NESAs tid betalt kraftvarmeanlæggene på vegne af fjernvarme forbrugerne mod, at elkunderne senere fik henlæggelserne tilbage i bunden kapital.

I NESAs tid var indregningen af de elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne blevet påbegyndt i form af afskrivninger på kraftvarmeanlæggene. Da afskrivninger i fjernvarmepriserne giver likviditet, fremskaffede NESAs på den måde kapital hos fjernvarme forbrugerne til tilbagebetalingen af elhenlæggelserne til elkunderne.

E.ON Produktions hovedargument er, at når NESAs før kapital sagens løsning kunne indregne elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne til tilbagebetaling til elkunderne, så kan E.ON Produktion også gøre det i dag, selv om kapital sagens løsning medfører, at merindtægterne fra fjernvarmepriserne ubeskåret tilgår selskabets egenkapital, og ikke længere kommer tilbage til elkunderne.

Det vil sige, at der ingen modsvarende omkostninger længere eksisterer for E.ON Produktion (tidligere NESAs Produktion) efter kapital sagens løsning.

Energitilsynet traf den 28. april 2003 afgørelse om, at NESA kunne indregne elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne i Skævinge til tilbagebetaling til elkunderne. I afgørelsen indgik også, at de elmæssige henlæggelser blev tilbagebetalt til elkunderne inkl. en forrentning.

Energitilsynets afgørelse ligger før løsningen af kapitalsagen. Kapitalsagen blev løst ved en politisk aftale den 29. marts 2004. Den politiske aftale blev efterfølgende udmøntet ved en ændring af elforsyningsloven og tilhørende bekendtgørelse om elforsyningslovens indtægtsrammeregulering. Herom senere.

Det er som anført E.ON Produktions vurdering, at løsningen af kapitalsagen ikke ændrer ved, at fjernvarmebrugere fortsat skal betale elmæssige henlæggelser inkl. en forrentning, som om kapitalsagen ikke var løst, og som om der fortsat er modsvarende omkostninger at dække.

Konsekvensen er, at de fjernvarmeindtægter, som kommer fra indregning af elhenlæggelserne og forrentningen heraf i fjernvarmepriserne, og som derfor ligger ud over hvad der er nødvendigt for E.ON Produktion at opkræve for at få dækket omkostningerne efter varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, er overskuddannelse, og tilgår E.ON Produktions egenkapital ubeskåret, jf. høringssvarets side 17 under sammenfatningen:

” ... Overskuddannelse i NESA Produktion A/S og senere E.ON Produktion A/S er udtryk for overskud, der ikke er omfattet af lov om varmforsyning, samt regnskabsmæssigt overskud, der svarer til varmesiden delvise gældsafvikling ... ”

Og videre nederst på side 13 i høringssvaret:

” ... Løsningen af kapitalsagen gjorde det klart, at værdierne altid havde tilhørt ejerne, og at reformkapitalen derfor ikke længere burde anses for bunden kapital i relation til opgørelsen af de finansielle værdier ... ”

Ud over, at varmforsyningsloven ikke tillader uregulerede overskud i fjernvarmepriserne, skal sekretariatet bemærke, at NESA på opgørelses-tidspunktet drev virksomhed som elnetselskab blandt mere.

Til forskel fra NESA driver E.ON Produktion ikke elnetvirksomhed. At drive elnetvirksomhed indebærer, at virksomheden er omfattet af elforsyningslovens indtægtsrammeregulering. Den måde, der reguleringsmæssigt kom og kommer kapital tilbage til elnetkunderne er, at indtægtsrammen ikke fyldes ud prismæssigt.

Da E.ON Produktion ikke driver elnetvirksomhed, ville der både med og uden kapitalsagens løsning ingen kobling have været mellem opkrævningen af de elmæssige henlæggelser i fjernvarmepriserne, og tilbagefø-

selen af henlæggelserne til elkunderne. Det er ikke i sig selv et argument at tillægge et beløb en egenkapital, fordi man ikke kan levere beløbet andetsteds.

Den elproduktion, som E.ON Produktion producerer, tilflyder det liberaliserede elmarked, og kan derfor ikke være bærer af sådanne kapitaloverførsler mellem el- og varmekunder.

E.ON Produktion er hverken et elnetselskab eller et kraftværksselskab. E.ON Produktion er et kollektivt varmforsyningsanlæg efter varmforsyningsloven. NESAs var heller ikke et kraftværksselskab, men havde kapitalinteresser i et kraftværksselskab. NESAs var i den valgte selskabskonstruktion et elnetselskab efter elforsyningsloven i form af NESANET A/S, og efter varmforsyningsloven et kollektivt varmforsyningsanlæg i form af NESAs Produktion A/S og NESAs Varme A/S.

Kraftværkstankegangen kommer ind i høringssvaret i E.ON Produktions vurdering af, at varmesiden har en uafviklet gæld til E.ON Produktion. Det fremgår allerede af høringssvarets sammenfatning på side 1, hvor det nævnes, at:

"... Da man i 1999 vedtog kraftværkspakken og frigjorde de elprismæssige henlæggelser til elselskaberne, var formålet at styrke elselskaberens kapitalgrundlag - ikke at donere de elprismæssige henlæggelser til varmesiden ..."

Energitilsynets sekretariat skal bemærke, at kraftværkspakkens henlæggelser vedrørte kraftværksselskabernes ikke-anvendte henlæggelser, jf. høringssvarets side 4. De elmæssige henlæggelser, som nærværende afgørelse drejer sig om, var de henlæggelser, som NESAs allerede havde anvendt, og som derfor ikke kunne indgå i opgørelsen af ikke-anvendte henlæggelser. Endvidere var NESAs som anført ikke et kraftværksselskab.

Kraftværkspakken var et led i elreformen. Uden at sammenkæde E.ON Produktion med kraftværksselskaberne var de forpligtelser, som kraftværkspakken talte om på varmesiden, ikke fjernvarmeforbrugernes forpligtelser over for kraftværksselskaberne, men kraftværksselskabernes forpligtelser over for fjernvarmeforbrugere.

Det fremgår blandt andet af det citerede på side 8 i E.ON Produktions klage af 20. maj 2010 over Energitilsynets afgørelse af 27. april 2010 om underskuddet i Frederikssund, EKNs j.nr. 1021-293. E.ON Produktion citerer fra Miljø og Energiministeriets/Energistyrelsens notat af 2. februar 1999, et notat der beskæftigede sig med hovedelementer i en lovreform for elsektoren, at:

"... Produktionsselskaberne frigøres fra hvile-i-sig-selv princippet og elforsyningspligten, men skal til gengæld selv dække omkost-

ninger, som selskaberne har påtaget sig eller er blevet pålagt. Disse omkostninger omfatter følgende:

- "Stranded costs" (take-or-pay gaskøbsaftaler, skrotning af gamle anlæg, pensionsforpligtelser)
- Opfyldelse af forsyningspligt overfor fjernvarmekunder til rimelige priser (sekretariatets understregning)
- *Udnyttelse af biomasse og udbygning med vindkraft ..."*

Opfyldelsen af forsyningspligten over for fjernvarmeforbrugerne må ikke foregå på en måde, der må anses for urimelig over for fjernvarmeforbrugerne, jf. elforsyningslovens § 75, stk. 2.

I fortsættelse heraf oplyser E.ON Produktion på side 2 i høringssvarets sammenfatning, at:

" ... Købesummen (for de anlæg, som E.ON overtog fra NESAs) blev af parterne aftalt som markedsprisen opgjort på baggrund af de varmeprismæssigt opgjorte værdier pr. overtagelsesdagen ..."

Oplysningen siger intet om finansieringen af de anlæg, som E.ON overtog fra NESAs, og til hvilke beløb. Faktum er fortsat, at den dokumentation, som E.ON Produktion har fremlagt i sagen, viser, at gælden i anlæggene er mindre end den gældsforpligtelse, som E.ON Produktion i høringssvaret af 17. juni 2010 påberåber sig, at fjernvarmeforbrugerne fortsat har for samme anlæg.

Derfor er E.ON Produktions merindtægter for fjernvarmen i forhold til de nødvendige omkostninger overskudsdannelse, der ubeskåret tilgår E.ON Produktions egenkapital.

En sådan overskudsdannelse er efter sekretariatets vurdering i strid med varmeforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, og er derfor urimelig efter § 21, stk. 4.

Det er fortsat Energitilsynets sekretariats vurdering, at kapitalsagens løsning i tilknytning til dokumentationen for, at afskrivningerne og finansieringsomkostningerne dokumenteret overstiger de omkostninger i varmeforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, som selskabet kan opkræve efter bestemmelserne, indebærer, at det er urimeligt efter § 21, stk. 4, hvis merafskrivningerne ikke forbliver i hvile-i-sig-selv reguleringen, og at det er urimeligt efter § 21, stk. 4, at de indregnede finansieringsomkostninger i fjernvarmepriserne dækker mere end de nødvendige finansieringsomkostninger ved fremmedkapital.

Svaret på det indledende spørgsmål er efter sekretariatets vurdering, at E.ON Produktions høringssvar ikke har betydning for retningen af nærværende afgørelse i forhold til udkastet til afgørelsen af 29. april 2010.

Energitilsynets sekretariats specifikke bemærkninger til høringsvaret

Om kapitalsagen

Kapitalsagen er løst. Det skete ved aftale mellem et flertal af Folketingets partier den 29. marts 2004 i aftalen om fremtidssikringen af energiinfrastrukturen. Med aftalen løstes også den såkaldte kapitalsag, hvorefter elforsyningslovens opdeling af kapital i bunden og fri kapital blev ophævet.

Kapitalsagen medførte, at der ikke længere efter elforsyningsloven var en bunden kapital, som skulle tilbageføres til elkunderne. Kapitalen var herefter fri kapital for de elselskaber, som elforsyningslovens bestemmelser om bunden kapital vedrørte, nemlig elnetselskaberne, jf. det citerede nedenfor fra bemærkningerne til L 236 som fremsat den 21. april 2004 om forslag til ændring af lov om elforsyning m.v. (ændring af kapitalbegreber m.v.). E.ON Produktion er som anført ikke et elnetselskab.

L 236 blev til lov nr. 494 af 9. juni 2004. Elreformen blev implementeret i de nærmere regler om beregning af indtægtsrammer for netvirksomheder m.v. i bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004. Af bemærkningerne til L 236 fremgik:

” ... Forud for den første elforsyningslov, der trådte i kraft den 1. januar 1977, kunne elselskaberne med respekt for de da gældende almindelige selskabsretlige, kommunalretlige og regnskabsmæssige regler frit trække egenkapital ud af virksomhederne.

Med elforsyningsloven fra 1977 indførtes en prisregulering baseret på et »hvile-i-sig-selv« princip. Denne regulering indebar, at elselskaberne i priserne for elektricitet kunne indregne nødvendige omkostninger til brændsel, lønninger, andre driftsomkostninger m.v. Loven indeholdt ikke nogen direkte regulering af virksomhedernes egenkapital, men med Elprisudvalgets tiltræden var der dog mulighed for at opnå forrentning af indskudskapital.

Prisreguleringen betød, at i det omfang egenkapitalen efter 1. januar 1977 blev forøget som følge af overskud eller kapitalgevinster, kunne forøgelsen ikke frit udloddes til ejerne, men skulle komme forbrugerne til gode som driftskapital eller anvendes til reduktion af elprisen. Forøgelsen af egenkapitalen blev som led i prisreguleringen øremærket til et bestemt formål og dermed »bunden« kapital.

Med elreformen fra 1999 er priserne for net- og transmissionsvirksomhedernes ydelser blevet fastsat inden for en indtægtsrammeregulering med det formål at skabe øget effektivitet i elforsyningen. Elproduktions- og elhandelsvirksomhedernes salg af elektricitet er ikke længere prisreguleret, hvorfor prissætningen siden 2000 har været kommerciel.

Det grundlæggende princip om, at enhver indtægt i virksomheden skal anvendes til dækning af virksomhedens udgifter videreførtes

med elreformen som hovedregel for de kollektive elforsyningsvirksomheder, og sondringen mellem fri og bunden kapital blev opretholdt. Det effektivitetsfremmende element er, at ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammerne er til ejernes fri disposition.

I elforsyningsloven fra 1999, som udgør det lovgivningsmæssige grundlag for elreformen, slås det fast, at kollektive elforsyningsvirksomheder og disses ejere fortsat frit - uanset prisreguleringen - kan disponere over kapital og indtægter (fri egenkapital), som de i medfør af den hidtil gældende elforsyningslov frit kunne disponere over.

Størrelsen af den fri og bundne egenkapital skal netvirksomhederne ifølge elforsyningsloven opgøre i åbningsbalancerne i forbindelse med overgangen til den nye prisregulering, og åbningsbalancerne skal godkendes af Energitilsynet. Det er dermed Energitilsynet, der har myndighed til at træffe afgørelse om størrelsen af den fri egenkapital i selskaberne. Elforsyningsloven giver således ikke ministeren hjemmel til at fastsætte størrelsen af den frie egenkapital.

Energitilsynet tilkendegav i sin statusrapport fra august 2003, at Tilsynet gennem konkrete afgørelser i 2002 og 2003 har fastlagt nogle generelt anvendelige principper for opgørelsen af den frie egenkapital, men at elsektoren har tilkendegivet, at den ikke er tilfreds med disse afgørelser og vil gå videre med sagen til klagenævn og domstole. Det er således elsektorens opfattelse, at den fulde egenkapital i selskaberne er til ejernes fri disposition, og elsektoren anfægter derfor lovligheden af de bestemmelser i elforsyningsloven, som relaterer sig til opdelingen mellem fri og bunden kapital. Tilsynet oplyser, at det skal tage konkret stilling til opgørelsen af den fri egenkapital i ca. 140 selskaber. Energitilsynet anfører videre, at den endelige fastlæggelse af den frie egenkapital vil medføre en meget kompliceret omberegning af indtægtsrammerne for den første fireårige reguleringsperiode, og at denne korrektionsberegning først endeligt vil kunne foretages, når der foreligger en retlig afklaring af grundlaget for opgørelsen af den frie egenkapital.

Energitilsynet tilkendegiver sammenfattende, at det centrale spørgsmål om opgørelsen af den frie egenkapital i selskaberne reelt henstår uløst, uanset de afgørelser som Tilsynet har truffet. På den baggrund opfordrer Tilsynet til, at der findes en løsning på »...elselskabernes frie egenkapital med henblik på at skabe ro om selskabernes kapitalforhold og dermed åbne op for den politisk ønskede strukturudvikling på energiområdet « .

På denne baggrund indgår det såvel i den politiske aftale af 29. marts 2004 om fremtidssikring af energiinfrastrukturen som i aftalen med Elfor, at kapitalbegreberne i elforsyningsloven ændres, således at der ikke længere skelnes mellem fri og bunden kapital.

Det har været en afgørende forudsætning for en ændring af kapitalbegreberne, at elpriserne ikke stiger som følge heraf. Det er derfor nødvendigt at gennemføre en ny prisregulering, som sikrer dette.

På denne baggrund indgår det således i aftalen med Elfor, at netvirksomhedernes kapital i en overgangsperiode opnår en lavere forrentning indtil det tidspunkt, hvor løbende effektiviseringer og prisudviklingen giver grundlag for en normal forrentning. Hermed tilgodeses forbrugerne fortsat. Kapital, der finansierer nyinvesteringer, f.eks. til kabellægning under hensyn til forsyningsikkerheden eller i forbindelse med aktivitetsudvidelse, skal som under den gældende regulering fortsat kunne forrentes og afskrives ...”

Kapitalen, som fjernvarmeforbrugerne betaler i nærværende afgørelse mere end til dækning af de nødvendige omkostninger efter varmforsyningsloven, tilgår ubeskåret E.ON Produktions egenkapital som overskud.

Det vil som tidligere nævnt sige, at der efter kapitalsagens løsning ikke længere eksisterer modsvarende omkostninger efter varmforsyningsloven for E.ON Produktion.

Af den grund kan nærværende afgørelse efter Energitilsynets sekretariats vurdering ikke tage udgangspunkt i forholdende før kapitalsagens løsning og elforsyningslovens regulering af elnetvirksomhederne.

Sekretariatet kan efter varmforsyningsloven ikke fastholde andet, end at det er varmforsyningslovens prisbestemmelser, som afgør denne sag. Efter varmforsyningsloven er der ingen gæld og forrentning heraf for fjernvarmeforbrugerne at afvikle vedrørende E.ON Produktion efter løsningen af kapitalsagen, ud over den gæld vedrørende fremmedkapital, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, som E.ON Produktion har dokumenteret over for Energitilsynets sekretariat.

Den gæld er dokumenteret mindre end den gæld, som E.ON påberåber sig på side 17 i høringssvaret ved at nævne, at:

” ... Som det fremgår, har E.ON Produktion A/S akkumuleret en kapital, der ikke er reguleret af lov om varmforsyning, og varmesiden har fortsat en uafviklet gældsforpligtelse på kr. 195,6 mio.kr. ... ”

E.ON Produktion nævner ikke til hvem, varmesiden uden om varmforsyningsloven fortsat har en uafviklet gældsforpligtelse på 195,6 mio.kr. E.ON Produktion vurderer, at det er til E.ON Produktion, uden at selskabet har en tilsvarende gældsforpligtelse at afvikle.

Om selskabsforhold

De oplysninger om selskabsforhold m.v., som E.ON Produktion omtaler i høringssvaret af 17. juni 2010, vedrører efter Energitilsynets sekretariats vurdering ikke nærværende afgørelse om afskrivninger og finansieringsomkostninger efter varmforsyningsloven, men i det væsentlige den måde, som NESAs havde valgt selskabsmæssigt at strukturere sig på og opstille åbningsbalancer m.v.

Selskabsforholdene vedrører også den omstændighed, at E.ON Produktion ifølge det oplyste driver flere virksomhedsaktiviteter, hvoraf driften som kollektivt varmforsyningsanlæg således kun udgør en aktivitet blandt flere. Nærværende afgørelse omhandler ikke E.ON Produktions selskabsforhold og aktivitetsmønstre.

De krav, som Energitilsynet måtte have til E.ON Produktion efter varmforsyningsloven for så vidt angår den omstændighed, at E.ON som kollektivt varmforsyningsanlæg driver flere aktiviteter, skal afgøres i en selvstændig sag.

Om finansieringsforhold

E.ON Produktions bemærkninger i høringssvaret om finansieringsforhold vedrører i det væsentligste NESAs. Det er oplyst, at finansieringen af anlæggene skete ved elprismæssige henlæggelser. Anlæggene var således på forhånd finansierede, uden at NESAs som selskab havde påtaget sig en forpligtelse. Det gælder fortsat for E.ON Produktion.

NESAs årsrapport fra år 2000 omhandlede på side 55 reformkapitalen. Reformkapitalen var ifølge det oplyste udtryk for de værdier, der ikke frit kunne disponeres af ejerne, men som skulle disponeres efter elforsyningslovens bestemmelser.

På årsrapportens side 56 var oplyst, at lokale kraftvarmeanlæg i henhold til den nye elforsyningslov var overdraget fra NESAs A/S til NESAs Produktion A/S. Overdragelsen var ifølge det oplyste sket til elprismæssige værdier, opgjort efter den tidligere elforsyningslovs bestemmelse.

Ifølge årsrapporten på samme side havde elkunderne i henhold til den daværende lovgivning været med til at finansiere disse anlæg, da de blev opført. Det daværende elprisudvalg havde ifølge årsrapporten i en afgørelse givet tilladelse til dette under forudsætning af, at et eventuelt overskud ved produktionen tilfaldt elkunderne. Ifølge årsrapporten blev overskuddene fra varmeproduktionen opsamlet på reformkapitalen i NESAs Produktion A/S.

Nærværende afgørelse vedrører som anført tidligere ikke NESAs reformkapital og forholdene om finansieringen af kraftvarmeanlæggene i NESAs ejertid. Afgørelsen vedrører E.ON Produktion og de finansieringsomkostninger, som E.ON Produktion indregnede i fjernvarmepri-

serne efter varmforsyningsloven i perioden 2006-2008, og den fremtidige prismæssige håndtering af disse omkostninger.

E.ON Produktion har ikke fulgt Energitilsynets sekretariats anmodning om at fremlægge dokumentation for, at de finansieringsomkostninger, som selskabet har anmeldt til Energitilsynet som værende indregnet i priserne i perioden 2006-2008, dækker nødvendige finansieringsomkostninger ved fremmedkapital, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

Tværtimod viser den fremlagte dokumentation som anført, at de indregnede finansieringsomkostninger i priserne er højere end de dokumenterede finansieringsomkostninger, og derfor ikke er nødvendige omkostninger, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

Det på side 18 i høringssvaret om, at renteomkostningerne ikke er steget, er i modstrid med E.ON Produktions priseftersvisninger til Energitilsynet.

E.ON Produktion oplyser videre på side 18 at have beregnet sig renter af underdækninger. Det er en ny oplysning for Energitilsynets sekretariat.

Vedrørende forrentning af underdækning traf Energitilsynet i den tidligere nævnte afgørelse vedrørende fjernvarmepriserne i Skævinge af 28. april 2003 også afgørelse om, at tilsynet ikke på det foreliggende grundlag havde kunnet konstatere, at NESA i fjernvarmepriserne for år 2002/2003 i Skævinge havde indregnet en forrentning af en underdækning. Energitilsynet bemærkede i afgørelsen, at tilsynet ikke var afskåret fra at tage denne del af sagen op til fornyet overvejelse.

Afgørelsen udtrykker Energitilsynets vurdering af, at forrentning af underdækninger er i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 1, fordi det efter varmforsyningslovens prisbestemmelser ikke er nødvendigt at fastsætte fjernvarmepriserne, så de giver løbende underdækninger.

E.ON Produktions oplysning om forrentningen af underdækningen er efter Energitilsynets sekretariats vurdering yderligere en bekræftelse på, at retningen i nærværende afgørelse er rigtig.

Vurdering

På den baggrund skal de omkostninger, er uberettiget er indregnet i priserne, tilbageføres til forbrugerne. Energitilsynets sekretariat finder, at den mest hensigtsmæssige løsning hertil er, at den anlægssaldo, som der afskrives prismæssigt på, bliver nedskrevet med et beløb svarende til det uberettigede opkrævede beløb. De finansieringsomkostninger, som sagen handler om, er indregnet i priserne i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 1.

Tilsvarende gælder de merindtægter, som E.ON Produktion i samme periode har opkrævet over fjernvarmepriserne ved, at der prismæssigt bliver afskrevet på en højere anlægssaldo, end det er nødvendigt for at fremskaffe kapital til afviklingen af gælden i samme anlæg. Metoden findes hensigtsmæssig som følge af, at varmforsyningslovens § 20, stk. 2, hvorefter der kan indregnes driftsmæssige afskrivninger i priserne, ikke ligger uden for hovedprincippet i varmforsyningslovens prisbestemmelser om, at kollektive varmforsyningsanlæg m.v. i en hvile-i-sig-selv ramme kan indregne nødvendige omkostninger i priserne for fjernvarmen.

Det samlede resultat svarer prismæssigt til den måde, som henlæggelser efter § 2 i bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger m.v. behandles på, når anlægget bliver idriftsat.

En tilsvarende fremgangsmåde, jf. høringsvarets side 19, har Energitilsynet efter omstændighederne anvendt i konkrete sager om tilbageførsler, jf. eksempelvis Energitilsynets afgørelse af 31. oktober 2005 om anvendelse af overdækning i Hillerød Varmeforsyning. Fremgangsmåden anvender Energitilsynet som standard i sager om prismæssig behandling af engangsbidrag i form af eksempelvis tilslutningsbidrag.

Da forhandling i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, ikke har tilført sagen yderligere eller har ført til ophør af de forhold, som Energitilsynet har tilkendegivet om, finder Energitilsynets sekretariat i medfør af Energitilsynets tilkendegivelse af 22. juni 2009 ikke grundlag for at fravige udgangspunktet for behandlingen af de indtægter hos E.ON Produktion, som kommer fra indregnede afskrivninger og finansieringsomkostninger i fjernvarmepriserne, jf. sekretariatets tilkendegivelse af 8. april 2010, og udkast til afgørelse af 29. april 2010. Derfor meddeler Energitilsynets sekretariat E.ON Produktion følgende:

Afgørelse

Energitilsynets sekretariat har på det foreliggende grundlag ikke yderligere bemærkninger til det samlede afskrivningsgrundlag, som E.ON Produktion Danmark A/S overtog fra NESA i 2005, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2.

Med hensyn til afskrivninger af anlægssummerne er det sekretariatets vurdering på det foreliggende grundlag, at afskrivningerne sker i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 20, stk. 2, samt bekendtgørelsen herom.

Men sekretariatet kan konstatere, at anlægsfinansieringen er mindre end anlægsværdierne efter varmforsyningsloven, og at der som følge heraf oparbejdes kapitaldannelse, når hele anlægskontoen bliver afskrevet i fjernvarmepriserne. Forudsat at kapitaldannelsen forbliver i hvile-i-sig-

selv regnskabet og alene anvendes til formål, der efter varmforsyningsloven er lovlige, er varmforsyningsloven efter sekretariatets vurdering ikke til hinder herfor.

Med hensyn til renteudgifter i fjernvarmepriserne finder sekretariatet, at det er i strid med varmforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2, at E.ON Produktion Danmark A/S i 2006 og 2007 beregnede sig renteudgifter på primoanlægssaldi, i stedet for at udgiftsføre de faktiske renteudgifter på selskabets rentebærende gæld.

Sekretariatet konstaterer, at summen af indregnede renteudgifter og afskrivninger i fjernvarmepriserne i perioden 2006-2008 med fradrag af renteudgifter på rentebærende gæld og afdrag på gælden praktisk taget svarer til summen af anlægstilgange i samme periode.

I medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, pålægger Energitilsynets sekretariat derfor E.ON Produktion Danmark A/S at nedskrive den prismæssige anlægssaldo på samme måde, som varmforsyningsloven foreskriver, at henlæggelser skal, så indregnede henlæggelser i varmepriserne fragår anlægssaldoen på anlæggets idriftsættelsestidspunkt. Det beløb, som anlægssaldoen skal nedskrives med svarer til anlægstilgangene i perioden 2006-2008, det vil sig med et beløb på 32.886.003 kr.

Endelig er det sekretariatets vurdering, at spørgsmålet om hvorfor finansieringsudgifterne er stigende, ikke længere har relevans for perioden 2006-2008 af ovennævnte grunde. Sekretariatet aftalte med E.ON den 3. november 2009, at spørgsmålet om renten ville blive taget op i forbindelse med Energitilsynets samlede undersøgelse af omkostningernes rimelighed. Denne del af tilsynets undersøgelse af E.ONs prisfastsættelse sker senere. Afgørelse om renteudgifterne i 2009 fjernvarmepriserne og frem vil blive truffet i den del af den samlede sag.

Med venlig hilsen

Hans Rysgaard Jensen
Specialkonsulent
Tlf. direkte 72268196
hrj@ks.dk